Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR

25 HAZİRAN 1997

29

ÇARŞAMBA

Ham meyvayı kopardılar dalından Koltuğu ayırdılar nazlı yarinden!

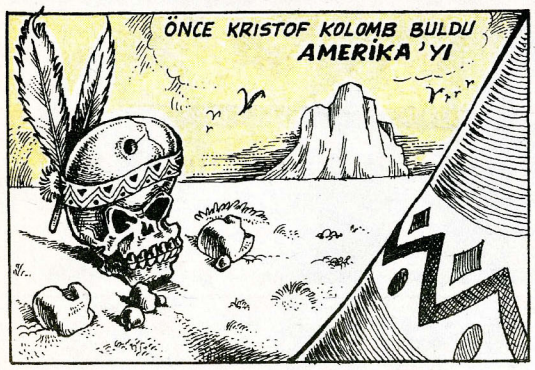

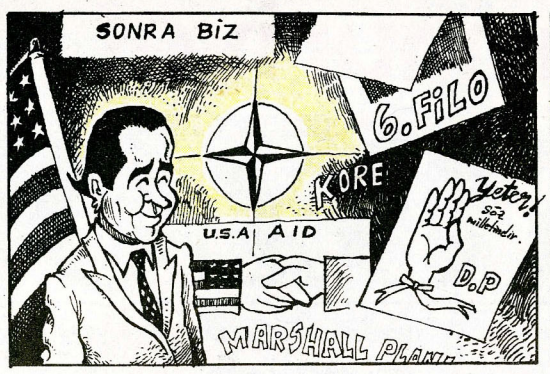

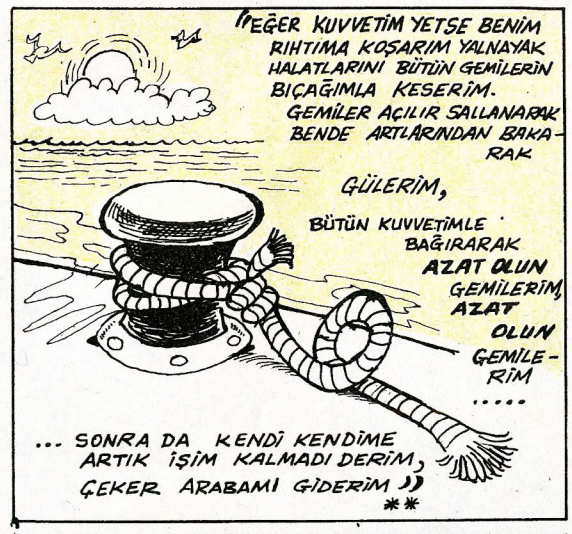

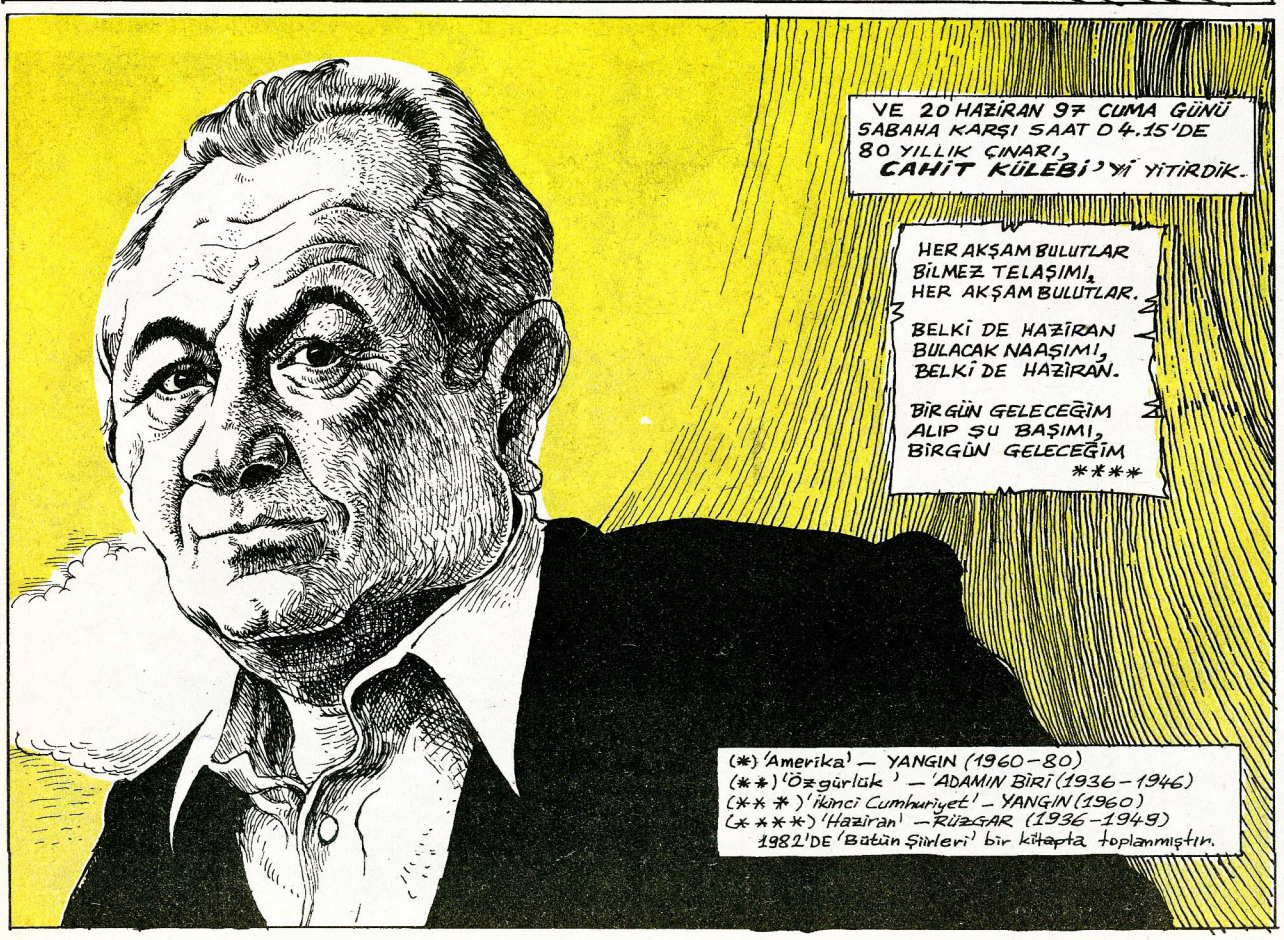

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Az Sonra!

● Şok gelişme! **Demirel**'in **Mesut Yılmaz**'a verdiği görev kâğıdı çalındı! Tek ipucu, yerde bulunan USA rozeti! Enişte niçin sıvıtmakla yetiniyor? Az sonra!

● **Tansu Çiller**, Demirel'e ateş püskürdü: *"Kimselere vermediği fötr şapkalarını Çevik Bir'e hediye etti! Amacı, darbe yaptırıp cumhurbaşkanı olmak! Bilseydim son Babalar Günü'nde şöbiyet yollamazdım!"* Az sonra!

● Mesut Yılmaz iddialı konuştu: *"Bu kez başbakanlığı bırakmayacağım! Artık haber bültenlerinde ilk haber olacağım! Arkalarda olunca çocuklarım üzülüyor!"* Az sonra!

● Refah'tan sert demeç! **Salih Kapusuz** da Demirel'e yüklendi: *"Süleyman Bey, makina pokerine dadanmış, epey bi borçlanmış! Kumarhane mafyasını kıramadığı için görevi Yılmaz'a verdi!"* Az sonra!

● Kilit durumundaki 9 DYP milletvekili toplu halde mavi tura çıktı! Milletvekillerinin sakin kafayla karar vermeye çalışacakları öğrenildi. Enişte, köpekbalığı mı satın alıyor? Finansı **Mehmet Ağar** ve **Sedat Bucak** mı sağlayacak? Az sonra!

● **Erbakan** imaj tazeliyor! Takıyye istifalarından sonra, Erbakan bu kez de **Şevki Yılmaz**'ı kameralar önünde tekme tokat dövdü! Erbakan'ın döverken bir yandan *"Bu memlekete şeriatı getirtmem ulan"* diye bağırıp bir yandan da göz kırptığı görülür! Az sonra!

● İşadamı **Mustafa Koç**'un attan düşmesini birinci sayfadan haber yapan Hürriyet gazetesinin genel yayın yönetmeni **Ertuğrul Özkök**'ten savunma: *"Bir at insandan düşerse haber değildir, fakat bir işadamı attan düşerse ekonomimiz sallanır, borsa karışır! Hele soyadı Koç ise hürmette kusur edilmemelidir!"* Az sonra!

● **Kaddafi**, laik Türkiye aleyhtarı stand-up yaparak dünya turnesine çıkacak! Kaddafi'nin **Atatürk** düşmanlığının beyinsel bir arızadan kaynaklanmadığı, çünkü Kaddafi'de beyinsel herhangi faaliyete rastlanmadığı öğrenildi! Erbakan, bir faks çekerek Kaddafi'ye geçici süreyle istifa etmesini önerdi! Az sonra!

● Bodrum Kalesi'ne cami yapmayı planlayan Kültür Bakanı **İsmail Kahraman**, Sultanahmet Camii'nin kütüphane olmasını önerdi! Kahraman şöyle dedi: *"Önce kütüphane yapalım, sonra görkemli bir törenle tekrar camiye çeviririz! Müslümanların ruhu okşanır, gayet hoş olur!"* Az sonra!

● Türkiye'nin OECD tarafından *"kara para cenneti"* ilan edilmesine **Meral Akşener**'den yorum: *"Kara ANAP'tır, para biziz!"* Az sonra!

● **Sevda Demirel** matemde! *"Komple"*ye kurban gittiğini söyleyen Sevda Demirel, bundan böyle sadece siyah iç çamaşırlarıyla poz vereceğini açıkladı! Az sonra!

● Olacak O Kadar ekibi dağıldı! **Levent Kırca**'nın **Bülent Ecevit** kılığına girmesinden sonra ekip içinde seri şekilde bölünmeler oldu! Bu bölünmeler sonucunda, yeni yayın döneminde Olur O Kadar, Bu Kadarı Fazla, O Kadardan Bişey Olmaz, Olabilir mi Acaba adlı programların çeşitli kanallarda başlayacağı öğrenildi! Az sonra!

● Astronomik transferinden sonra at yarışlarından 28 milyar lira kazanan **Sergen**, bu kez de deniz dibinde altın sikke dolu küp buldu! Az sonra!

Cumhuriyet
DİNOZOR
Sayı: 29 - *25 HAZİRAN 1997*
● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazıişleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız** (Sorumlu), **Dinç Tayanç** ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**, ● Grafik uygulama: **İlker Keskin**
Faks: (0212) 512 48 30

Cumhuriyet
DİNOZOR
Çiçiliği meslek edinenlerin dergisidir...

● ABD'nin ağzının içine bakıyoruz. Nicholas Burns " Türkiye'de darbe olmaz." demese, rahatlayacağımız yoktu!

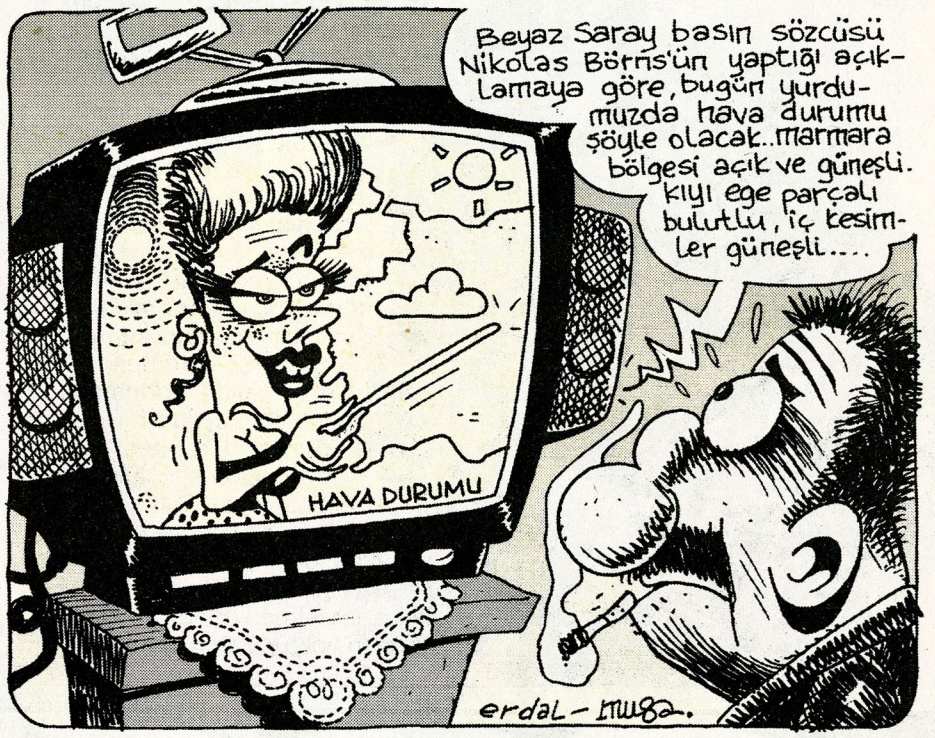

● Rol icabı istifa eden Refah milletvekillerinden Hasan Hüseyin Ceylan "Ben bu davanın gazisiyim." dedi.

ÖYS iptal edildi!

Geçen pazar yapılan Öğrenci Yerleştirme Sınavı'nın iptal edildiği bildirildi. İptal kararının Tansu Çiller'in araya önemli adamlar sokmasıyla alındığı öğrenildi. Başbakanlığı kaybeden Çiller'in herşeye yeniden başlamak istediği ve tekrar edilecek sınava sıkı şekilde hazırlandığı tespit edildi!

● Faşistlerin İstanbul Üniversitesi'ndeki silahlı saldırısıyla ilgili dava, tıpkı Metin Göktepe davası gibi "güvenlik" nedeniyle İstanbul dışına alındı.

● OECD, Türkiye'yi kara para cenneti ilan etti ve gerekli yasaların çıkarılması için eylüle kadar süre verdi.

● Özer Çiller'in DYP'li muhalif milletvekillerini partide tutmak için devreye girdiği ileri sürülüyor.

DİNOZOR'dan

Dinozor, yeniden yapılanıyor!
Kadromuza yeni isimler eklenecek, sayfa sayımız çoğalacak ve Dinozor "piyasaya çıkacak." Bunun sebeplerini geçen hafta açıklamış ve "piyasanın da Dinozor'a ihtiyacı olduğunu" belirtmiştik.

Okurlarımızdan önerilerini bekliyoruz. Dinozor'un şu anki çizgisini nasıl buluyorsunuz? Artıları ve eksileri neler? Siyasal tavrı hakkında ne düşünüyorsunuz? Günümüzdeki mizah dergiciliğini ve diğer mizah dergilerini nasıl buluyorsunuz? "Yeni" Dinozor'da görmek istediğiniz isimler var mı?
Bu konulardaki düşüncelerinizi mektup ya da faksla bize ulaştırırsanız seviniriz.
Haftaya buluşmak üzere Dinozorkalın!

Sıkı Tutun Ortaçağ'ın Ucundan

FERHAN ŞENSOY

Ben babamdan böyle gördüm, mantığı yalnız bize has değil. Hiçbir şey bize özgü değil zaten.

Korelilerin ulusal marşımız sanarak çaldıkları *"Üsküdar'a Gideriken"* şarkısı, bir gâvur şarkısı. Karadenizlilerin çok övündüğü kıymalı pide, bir rum fırıncının marifeti. İstiklal marşımızın bestesi **Mozart**'tan resmen arak.

Ortaasya'dan dıgıdıg dıgıdıg Anadolu'ya gelen biz türkler, Almanya'da faşingin ortasına düşmüş gibi olmuşuz yerleşik uygarlıklarla karşılaşınca. Tıpkı bugün Münih'te çoğunluğa ulaşan türkler gibi bu topraklara yerleşirken kendi kapalı dünyamızı korumuş, Anadolu'da o dönemde var olan uygarlık düzeyinden, sanat ortamından nasibimizi alamamışız.

Sittin yıldır Almanya'da yaşayan türkler, alman tiyatrosunu, operasını ya da klasik müziğini izlemezler. Alman edebiyatından haberleri yoktur, zaten almanca konuşmazlar. Münih'i daha kebaplı, daha lahmacunlu ve daha müslüman eylemenin beşinci kol çalışmalarını sürdürmektedirler.

1821-1822 tiyatro mevsiminde Paris'e, Londra'dan bir ingiliz tiyatro grubu turneye gelir. İlk kez Paris'te **Şekspir** oynanacaktır. Fransızlar bu olaya zaten biraz gıcıkken, Londra'dan gelen grup, ingilizce oynamak küstahlığını da gösterince, çürük yumurta yağmuruna tutulurlar.

Dönemin en baba romancısı, aşkta billurlaşma konusunu en ıcık cıcık anlattığı savunulan, okuyanından çok adını bileninin olduğu ünlü *"Kırmızı ve Siyah"* romanının yazarı **Stendhal;**

- Kahrolsun **Wellington**'un yardakçısı Shakespeare!

diye ortalığı babalayınca, bütün Paris, düşman ingilizlere karşı tek beden olur, Londra'dan gelen grup, bir gemiye binerek apar topar Britanya'ya geri döner.

62 yıl kadar Şekspir konusu açılmaz Paris'te.

Ortalığı babalamakla kalmayıp, *"Racine ve Shakespeare"* isimli bir kitap yazıp, bakın işte bizim dilimizde Racine var, Şekspir de kim oluyor demeye getiren ülkücü Stendhal, öldükten 46 yıl sonra 1884'te Paris'in hem Odeon, hem Porte-Saint Martin Tiyatrosu'nda, frenkçeye çevrilmiş olarak iki ayrı Macbeth sahneye koyuluyor. Ve çürük yumurta atanların torunları, Şekspir'i alkışlıyorlar.

Kolay olmuyor Şekspir'in Frengistan'a sızışı. Çok daha zor oluyor **Molyer**'in Londra'da kabullenilişi.

Kimi tutuculuklar uzun yıllar geciktirebiliyor, toplumların kimi tartışılmaz gerçeklere ermesini. Bugün artık her fransız, Şekspir'in dehasını tartışmasız kabullenirken her centilmen ingiliz, Molyer'e şapka çıkarmaktadır.

Tutuculuk, uluslara zaman kaybettirmekten başka hiçbir işe yaramıyor. Uluslar bu zamanı yitirirken herkes **Marcel Proust** değil, kaç kuşaklar ziyan oluyor.

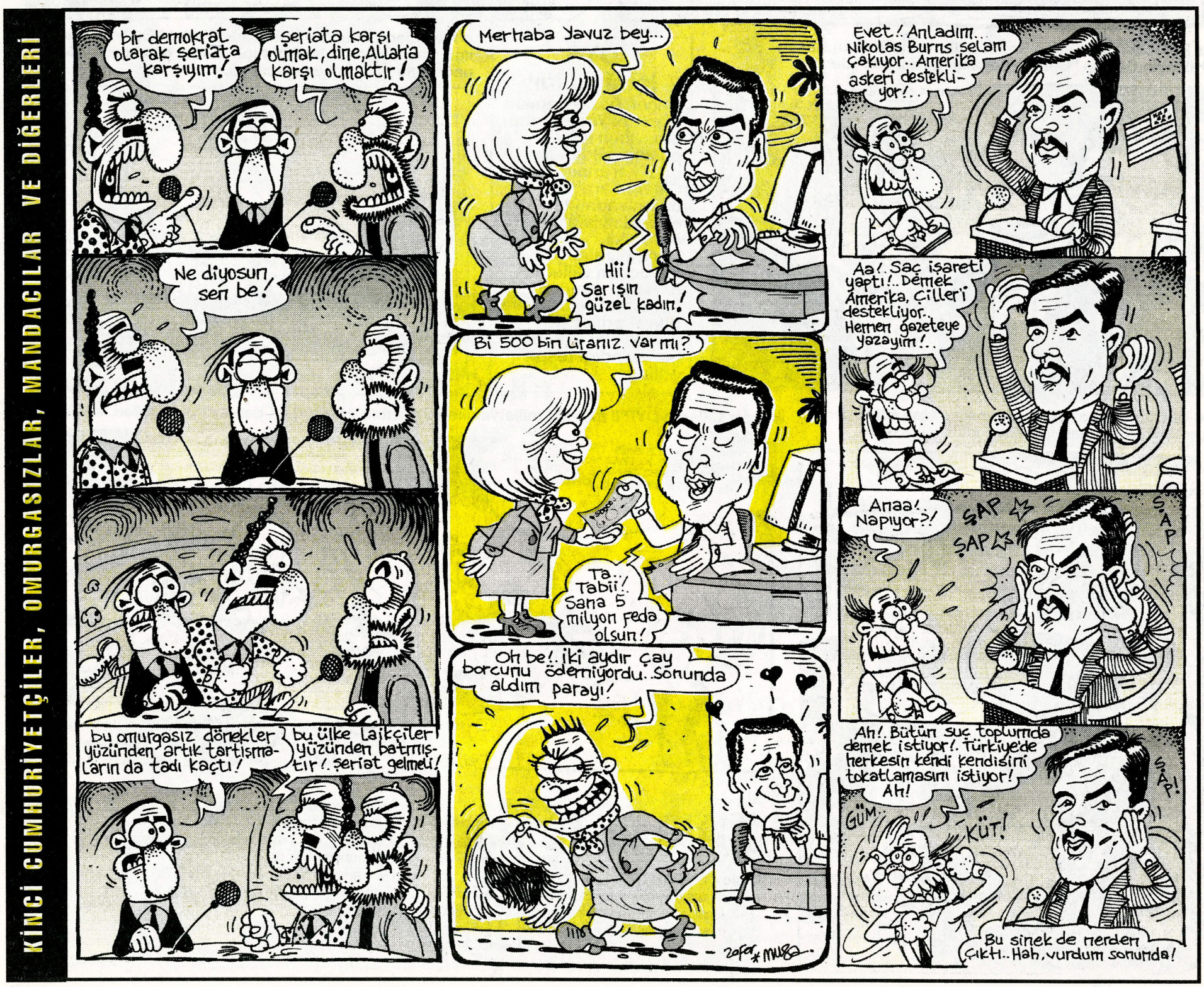

AŞAĞIDAKİLER, YUKARIDAKİLER.

Bülent Arabacıoğlu

1

YOK!

AMORTİ BİLE YOK İŞTE!..

ANASINI SATTIM ŞANS YOK Kİ AMORTİ OLSUN...

SON PARAMDI BİLETE YATIRDIĞIM... YARIN YİNE SEFİLLERDEYİZ KAHRETSİN?..

HALBUKİ ÇIKACAKTI Kİ Bİ 60 MİLYAR ALACAKTIM Bİ APARTMANIN EN ÜST DAİRESİNİ...

...AYDINLIK...FERAH.

AAH AH!.. ELBET Bİ GÜN KURTULUCAM BU YERİN DİBİ SIÇAN YUVASI RUTUBETLİ YERDEN...

Az sonra...

HORRR...

...RRR!..

Hıı?..

SE...SEN DE KİMSİN BE?

NAPIYORSUN?..

Pİ... PİYANGO BİLETİNİ ÇALDI!.

AMA NEDEN?

HEEY! DUR LAN!

BİLETTE Bİ BOK YOK AMA ÇALIP, KAÇTIĞINA GÖRE?

HEM BENDE HIRSIZA EYVALLAH DİYECEK GÖZ VAR MI LAN?..

BAK, DUR DİYORUM!

2

VAY PİÇKURUSU DIŞARI KAÇMADI! YA YUKARIDAKİ DAİRELERİN BİRİNDE OTURUYOR...

..YA DA SUÇÜSTÜ YAKALANMANIN PANİĞİYLE ŞAŞIRDI!

UF!..PUF!.. LAN ALTI KATLI DEĞİL Mİ'YDİ BU APARTMAN BE! ÇIK ÇIK BİTMİYO...

VAY ANASINI YILLARDIR OTURURUM ŞURDA AMA...ÜST KATLARA ÇIKTIKÇA ETRAF Bİ GARİP OLDU SANKİ...

YETER ARTIK LAN! Bİ YERE KAÇAMAZSIN!..

ALLAH ALLAAH!.. LAN KİMSE YAŞAMIYOR MU BU KATLARDA BE?.. HER TARAF ÖRÜMCEK AĞI TOZ, TOPRAK...

AHAA!

BEYİMİZ SON DURAĞA GELDİLER...

YILLARDIR İMRENDİĞİM EN ÜST KATTA Bİ HIRSIZ OTURUYORMUŞ DEMEK...

AÇ ULAN KAPIYI!.. İÇERDE OLDUĞUNU BİLİYORUM!..

BAK KIRARIM VALLA!..

PEKALA!..

KIRICAM!..

KİMSE, MESKENE TECAVÜZ DİYEMEZ. ÇÜNKÜ İÇERDEKİ HIRSIZ DAHA ÖNCE BENİM MESKENİME TECAVÜZ ETMİŞ DURUMDA!..

Dinozor

Devamı arka sayfada.. 5

AŞAĞIDAKİLER, YUKARIDAKİLER.

Bülent Arabacıoğlu

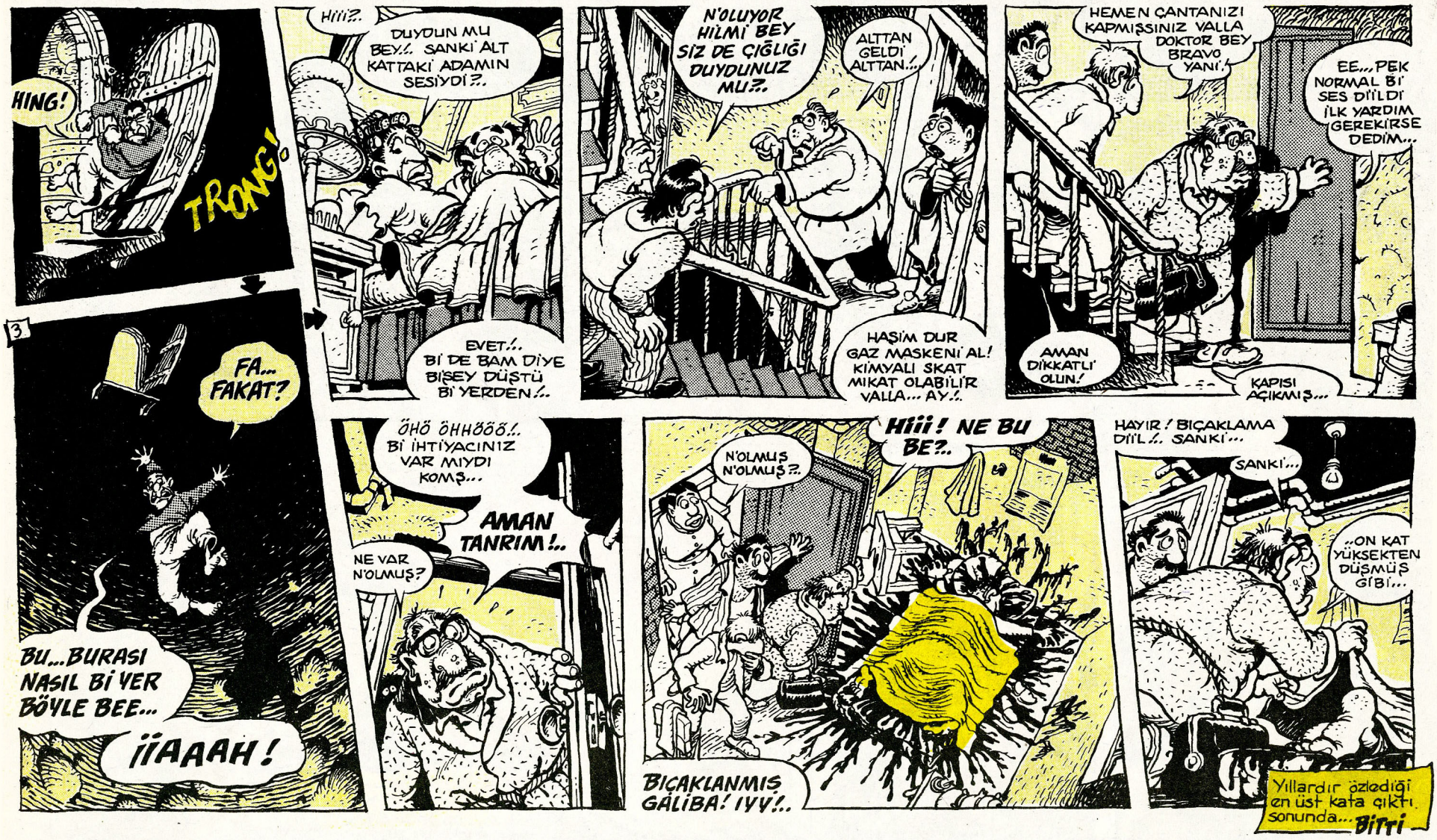

Gelen Evrak

Onlara bu korkularının haklı olduğunu gösterelim.

Lise-2, Fen Bölümü öğrencisiyim. Her ne kadar işimiz sayısal olsa da, ben sözele de önem veriyorum. Coğrafya, Tarih, Psikoloji... gibi okuma dersleri beni sıktığı için, Fen Bölümünü seçtim. Amacım Tıp. Ama bütün bu sayısalın yanında sözelin de önemli olduğu gerçektir. Okulumuzda ne "Coğrafya" ne de "Tarih" doğru düzgün anlatılıyor. Hep öğretmenimiz konuşuyor; hep o anlatıyor, hep o soruyor... Oysa saklanamaz bir gerçeği (gerçekleri, aslında) ortaya koyan bir Tarih dersini sevdirmeye çalışmak bu kadar zor mu? Anlatıp geçivermek, öğretmenin kolayına geldiği için, bu ders de bize Fen Bölümü'nün "saçma dersi" olarak görünüyor. Bu böyle sürüp gidecek mi? Gençler Tarih bilgisinden yoksun mu yetişecekler? Kuşkusuz bazı grupların işine de geliyor bu durum. O yüzden bizimle ilgilenmiyorlar. Bilinçlenmemizi istemeyen bu gruplar, bilgilendirildiğimiz zaman onların nasıl bir insan olduklarını göreceğimizden ve hesap soracağımızdan korkuyorlar. Evet, korkuyorlar! Bizim gibi gencecik beyinleri uyuşturucuya, silaha, insan sömürmeye alıştırdıkları için hesap soracağımızdan korkuyorlar. Belki ben ve benim gibi düşünen beyinler bunu başaracağız. Ama zaman geçiyor ve bu beyinlerin sayısı, benim çevremde, gitgide azalıyor. Ben, adeta, ne yapacağımı bilemez hale geliyorum. **"Onları, düştükleri bu bataklıktan nasıl kurtarırım"** diye düşünüyorum. **"Çevremdeki insanlar neden bunlara aldırış etmiyorlar"** diyorum. Ve oturup ağlamaktan başka çaremin olmadığını düşündüğün bir zamanda, Edebiyat öğretmenim yardımıma koşuyor, bir kompozisyon konusu vererek: **"Yalnız kendi aklı tarafından yönetilebilen insanlar özgürdür."**

Sevgi - Barış / İzmir

Şiddete rağmen asla!

Dünyada bir iyi, bir de kötü vardır. İyi olan başkalarını da düşünür ve herkesi sevmeye çalışır. Kötü ise bazı hileler ve zorbalıklarla hep iyi olanı sömürmeye, yok etmeye çalışır.

Kendilerine çıkar sağlamak ve başkalarına karşı üstünlük kurmakisteyen insanlar amaçlarını faşizm yoluyla gerçekleştirdiler tarih boyunca. Diktatörler ve bazı kesimler sömürü sayesinde yükseldikçe sömürülen halk her gün açlık, sefalet, yoksulluk içinde acı çekti.

İçimde iyilik var; ben insanları seviyorum. Bu yüzden asla faşist olamam. Çünkü faşizm haksızlıktır, faşizm öldürmektir, faşizm kötü olandır.

Bugün Türkiye'de büyük oyunlar dönüyor olabilir. Solcu öğrenciler her seferinde faşistlerin ve polislerin saldırısına uğruyor olabilir. Devleti yönetenler para için bazı kesimlerin kuklası olabilir. Ama ben ve benim gibi düşünen gençler oldukça, bu haksızlıklara, bu şiddete rağmen faşizm asla galip gelemeyecek.

Onur / Denizli

Aforizmalar

Önce Atatürkçülüğün içini boşalttılar,
sonra milliyetçiliğin...
Bu adamlar sadece
küplerinin içini mi doldururlar?..

★★★

Bazıları ulusal mücadele yapar...
Bazıları *ulusla mücadele*!...

Barış Ertürk / Ankara

Duyuru

● Kültür sanat dergisi Mavi'nin haziran sayısı çıktı. (Tel: 0212-2442813)

ÖYKÜ Lambalı Radyo

Hepimizin evinde büyüklerimizden kalma radyolar vardır. Hani şu ahşap kasalı, lambasının aydınlattığı göstergede Selanik'ten Kahire'ye tüm şehirlere gidebildiğiniz radyoları diyorum canım. Görebiliyorum; salonunuzda büfenin alt gözünde duruyor. Şu müzik setini aldığınızdan beri yeri orası. Hayat gailesi içinde dinleyemiyorsunuz, ancak evinize meraklı bir konuk geldiğinde eski dostunuz size katılabiliyor. Çocukluğunuzda tatil günlerini iple çeker, tüm gün başından ayrılmazdınız. Siz demeseniz de **"toz yuvası şekerim"** diyen bir komşunuz mutlaka vardır. Bu noktada komşuluk müessesesini gözden geçirsek hiç de fena olmaz, öyle bir komşunuz varsa onun külüne muhtaçsınız bu durumda; durmayın çakın kibriti...

Neyse bırakalım bunları, size anlatacaklarım var...

Bizim ailenin radyosunu köyde dedemlerin evinde tanıdım, herhalde 10-11 yaşlarındaydım. Orada geçen ilk bir kaç gün uyum sağlayamaz, bazen gece geç vakitlere dek duyabileceğim en küçük çıtırdıyı beklerdim. Aramızdan ayrılmış olan koca dedem gelecek diye korkar, yorganın içinde büzüşür, sonra onun beni sevdiğini düşünüp rahatlar, uykuya dalardım. O gecelerin birinde anneannem ve dedem de çoktan uyuduğu halde mırıl mırıl bir konuşma duydum. Büyük bir cesaretle odamdan çıktım, cılız bir ışığın sofayı aydınlattığını gördüm. O ışığın ve mırıltıların kaynağı, daha önce pek ilgilenmediğim eski radyomuzdu. Karanlıktan korkarım, önce ışığı yaktım, sonra da radyonun düğmeleriyle oynamaya başladım. Anlamadığım dillerde konuşulan bir sürü istasyon geçtim. İbreyi Ankara'nın üstüne getirdim. Spiker hanım **"Berlin Polis Müdürü Dr. Barmart Vays birkaç günden beri şehrimizde bulunmaktadır. Mümaileyh polis müdürü Şerif Bey'i ziyeret etmiş ve polis teşkilatımız hakkında malumat almıştır"** diyordu. Bir tuhaflık sezmiştim, ama anlayamıyordum. **"yeni tesis edilen terzilik okulu dün saat 17.00'de merasimle küşat edilmiştir." "Büyük ikramiye 58625 No.'ya çıktı. Piyango dün çekilmeğe başlandı, keşide bugün ikmal edilecek." "Romanya kraliçesi Mari sabahleyin Paris'e gelmiştir."**

Haberlerden sonra konuşmaya başlayan erkek spiker 1929 İlkbaharı'nın büyük sürprizi dediğinde dedem ve anneannemi uyandırmayı düşündüm. İnanılmaz bir şeydi bu. Sonra vazgeçtim.

Büyü bozulur diye korktum belki. Radyoyu kapattım ve yattım. Sabah 11'e doğru uyandım. Sırrımı kimseye söylememeye kararlıydım. Bütün günü bahçede geçirdim.

Akşam yemeğimizi yedik, önce dedem, sonra da anneannem yattı. Aklım fikrim ondaydı. Etraf iyice sakinleşince radyoyu açtım.

"Geçmişten yaptığımız yayına gösterdiğiniz alakadan dolayı müteşekkiriz" diyordu, bir erkek sesi.

O akşamdan sonra aynı seslere bir daha rastlamadım. Kimbilir belki şans size güler, Kraliçe Mari salonunuzdaki eski radyoda mola verir.

Siz beni dinleyin, eski dostunuzu tamir ettirin, zamandaki yerinizi kaybetmeyin: Balat'ta Nusret Usta, lambalı radyo tamircisi.

Aslıhan Lodi

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41
34334 Cağaloğlu-
İSTANBUL

Rüzgar gülü...

Özet: Kahramanımız Rüzgar gülü, üniversiteyi kazanamamış bir de üstüne üstlük askerlik "belasıyla" karşı karşıya kalmıştır. Bu sorunu bizzat kendisinin hazırladığı bir sahte kimlikle aşmaya karar vermiştir.

Tarık TOLUNAY

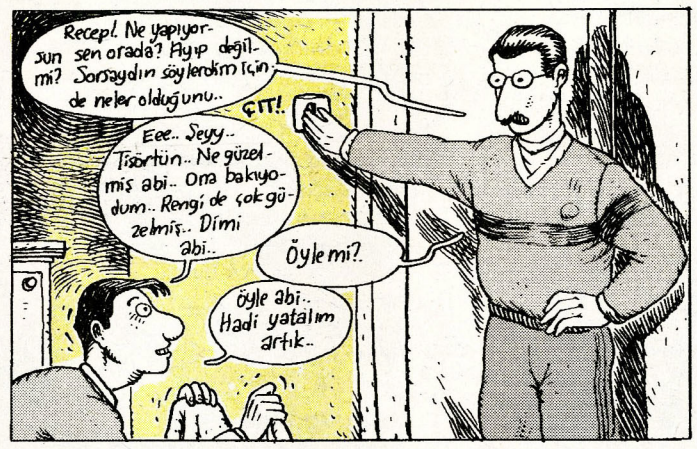

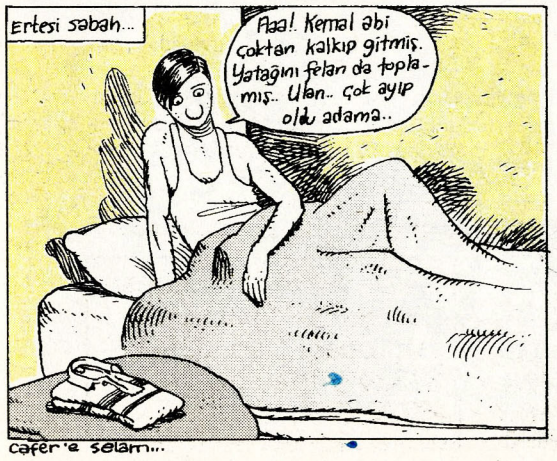

Cafer'e selam...

DEVAMI HAFTAYA.

fiko'nun sarkacı

Cindy Crawford mu? Hülya Avşar mı?

- Süper kadın şu **Cindy Crawford.**

- Aa! **Mesut** ne diyorsun sen? Hükümeti kurucam diye hesap yapmaktan sonunda kafayı yedin.

- Hı? Ne? Yok ya ne alakası var, **Berna'**cım. Gündemde neler var diye gazeteleri karıştırıyorum da gözüme çarptı. Cindy Crawford hamileymiş.

- Ne var bunda. **Hülya Avşar** da hamile.

- Cindy Crawford'la Hülya Avşar'ı hükümette yer almaya ikna etsek, kesin güvenoyu alırız. Milletvekilleri var ya, koşa koşa kabul oyu verir. Sarışın Tansu da, hasedinden çatlar.

- Sen mankenlerle artistlerle uğraşacağına, biraz ailene alaka göstersen iyi olur. Bizi ne zamandır filme götürmedin biliyor musun?

- Berna'cım, surat asma Allahaşkına. Şimdi çok meşgulüm. Hükümeti bi kuriim, söz, Eşkıya'ya götürecem seni.

- Biz bi kere bile gidemedik. Enişte, Tansu'yu iki kere götürmüş.

- Güzelim, Enişte götürme konusunda uzman. Onun götürmediği ne kaldı.

- Ay Mesut, yani çok komiksin. Bu saatten sonra espri yapmanın hiçbir esprisi kalmadı. Üstelik, sen zaten, baştan aşağı bir siyasi esprisin.

- Hacı, Bacı... Çok acı.

- Yeter Mesut!

- Desepe artı Cehepe artı bizimkiler artı şey... eee... Neydi Cindoruk'un partisinin adı ya?

- Bilmiyorum. Bilmek de istemiyorum. Çocuğun okul bitti. Karnesine bir göz atmadın. Çok ayıp.

- Ver bakiim şunu. Hmmmm... Hıii! Otuz sekizin sekizi, elde var üç... Dört, beş... Eyvah! Notların toplamı 262'de kalıyor. 276'ya 14 daha lazım. İyi çalışmıyor mu bu çocuk?

- Ne alakası var. Gene teşekkür getirdi bu yıl. Haydi sen kuracaksan kur şu hükümeti de... gerçek hayata geri dön.

- Yetmiyor anasını satiim. Kaç kere saydım. Hep eksik.

- Şu Meclis'e senin soktuğun adamlar kimdi? Onları saydın mı? Hani BPP mi, PBB mi ne?

- BBP! Onlar REFAHYOL ile ittifak yaptı. Ama yine de bir şeyler düşünürüz. Valla gerekirse, BP ile de görüşürdüm, ama onlar da şimdi Mobil'le birleştiler. Bize gelmezler.

- Ayy, düşünüyorum, düşünüyorum, bir şey gelmiyor aklıma.

- Bize, üzerinde toplumsal uzlaşma zemini kurabileceğimiz isimler lazım.

- Kalebodur gibi mi? Onların çok güzel zemin döşemeleri var.

- Hayır. Bana başbakanlık için, herkesin oy verebileceği üçüncü bir isim lazım. Yani işte **Sezen Aksu, Ali Kırca** gibi...

- Aa... Müjde, müjde... Bak, gazetede sorununa çözüm var.

- Ne var? Kuponla basur ilacı mı veriyorlar?

- Yok yaa, gazete yarın kartondan hükümet veriyor. İşaretli yerlerden kesiyorsun, katlıyorsun. Uhuyla yapıştırıp hükümeti kuruyorsun. Harika!

Fikret Bekler

Son anda aldığımız bir habere göre

Yeşilçam'dan Bir Portre / KADİR KÖK

'Kötü adam'dan çok iyi mesajlar

Belki hüzün verici. Ama sonuçta **"Yeşilçam çoktan bitti"** sözü yalın bir gerçek işte. Kemal Sunal filmlerinin TV'lerdeki sultası, **Adile Naşit**'lerin, **Münir Özkul**'ların, hatta hatta **Vahi Öz**'lerin, kökeni siyah beyaz dönemlere kadar uzanan filmleri artık birer buruk anı... O anılar içinde; **Sezercik, Ayşecik** gibi kimi isimler, **Cilalı İbo, Turist Ömer** gibi kimi tipler, zengin oğlan-fakir kız gibi kimi senaryolar ve yıldızların yanı sıra kimi figürasyon unutulmazları hatırlanıyor çoğu kez...

Tecavüzcü Coşkun liste başı mesela... Mutfakların değişmez aşçısı **Necdet Tosun**, fabrikatör ya da mahalle karakolunun babacan komiseri **Hulusi Kentmen**...

Çoğu yoksul, çoğu umarsız, yaşamını yitiren onlarca sinema emekçisi, unutulmaz lezzetler bırakıp yitip gitti işte. Direnenler hayatı sinema dışında aradı. Yükselen değerler dünyasında savrulan bir kavruk yaprak gibi düştü çoğu...

Kalanlar yardıma, bir vefakâr ele, dayanak olacak bir omuzdaşa ihtiyaç duydular.

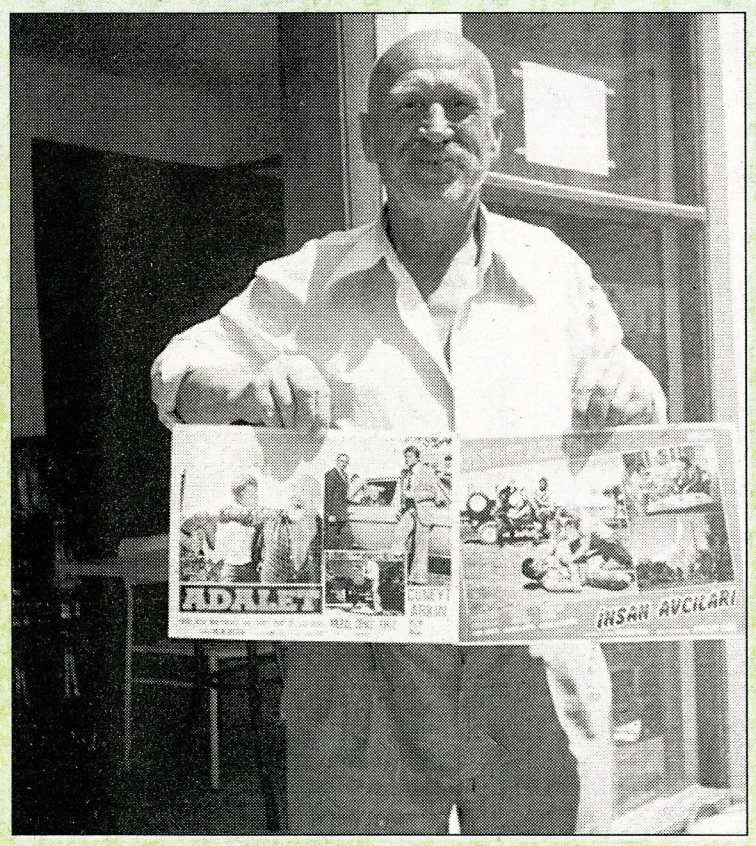

Kadir Kök'ün kötü adamlığı belgelerde yaşıyor. Yediği binlerce marizden biri...

"Kötü adam" Kadir Kök gibi mesela... Onlarca yıl yüzlerce film. Onlarcası, yüzlercesi, bir ayda çekileni bir gecede bitirileni... Konu üç aşağı beş yukarı aynı, karakter değişmez; kötü adamcılık...

Kötü adam iyi bir etiket aslında. Bir zamanlar **"çorbayı kaynatan"** bir meziyet. O etiket **Cüneyt Arkın**'ın bir armağanı aslında.

"Kavga sahnelerinde çok acımasızdı. Betül yengeye kızar, kavga sahnelerinde hıncını bizden çıkarırdı. Yıllarımız Cüneyt Arkın'dan dayak yemekle geçti. Bu sayede ün yaptık."

Kötü adam olmanın bedelini sadece Cüneyt Arkın ödetmemiş Kadir Kök'e. **Kadir İnanır, Bulut Aras, Hakan Balamir, Kemal Sunal, Yılmaz Köksal, Tarık Akan,** kendi deyişiyle **"bu değerli abileri"** yumruklarıyla **"iz bırakmış"** onda.

"Kötü Adam" Kadir Kök artık bir pansiyoncu. **Kalkan**'da maviliğin ve sessizliğin ortasında küçük ve şirin bir pansiyoncuk işletiyor. Cüneyt Arkın'ın yardımları olmuş bu işte, bu vefakârlılığı da yediği yumruklar gibi unutamıyor...

Sokakta Kök'e rastlayanlar hatırlayıveriyor onu bir çırpıda hâlâ... En çok yaşlı kadınlar kızıyor kötü adamlığına.

Kötü adamlık tamamen rafa kaldırılmış da değil. İki ay kadar önce yönetmenliğini **Tevfik Polat**'ın yaptığı, **Meral Zeren**'le **Murat Soydan**'ın oynadığı bir filmde sergilemiş yeniden kötü adamlığını.

Kadir Kök, Kalkan'daki pansiyonun lobisinde başındaki yara izini gösteriyor. Bir kavga sahnesinde yediği yumruk sonucu pencereden uçmuş... Düşeceği yere konulması gereken minder unutulunca, o yara da Yeşilçam'ın, nereye gitse yanında götüreceği, hiçbir zaman kaybetmeyeceği hoş bir anısı olarak kalmış.

Yeşilçam'ın hali pürmelali onu da kahrediyor kuşkusuz.

"Fedakârane çalışmalarımızın bir ödülü bu üzülmek" diyor.

Kadir Kök elimize bir şiir tutuşturuyor ondan ayrılırken. O naiv şiir, aslında, yeşilçamın da akıp giden hayatın da kendince bir özeti işte:

Üzüldüğünde
Bakmayı sakın unutma gökyüzüne
Birer birer say fesleğenleri
Naneleri sulamayı unutma
Yeşilçamı unutma
Ay dolunay olduğunda
Nar gibi açan yüreğin
Gökkuşağı gibi renklensin
Saat tiktakları gibi çarpan kalbin
Hayata karşı direnşin...

Cüneyt abi, Malkoçoğlu'nda yukarıdaki 'kefereyi' az sonra haklayacak. Inınının

METİN HAKYERİ

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

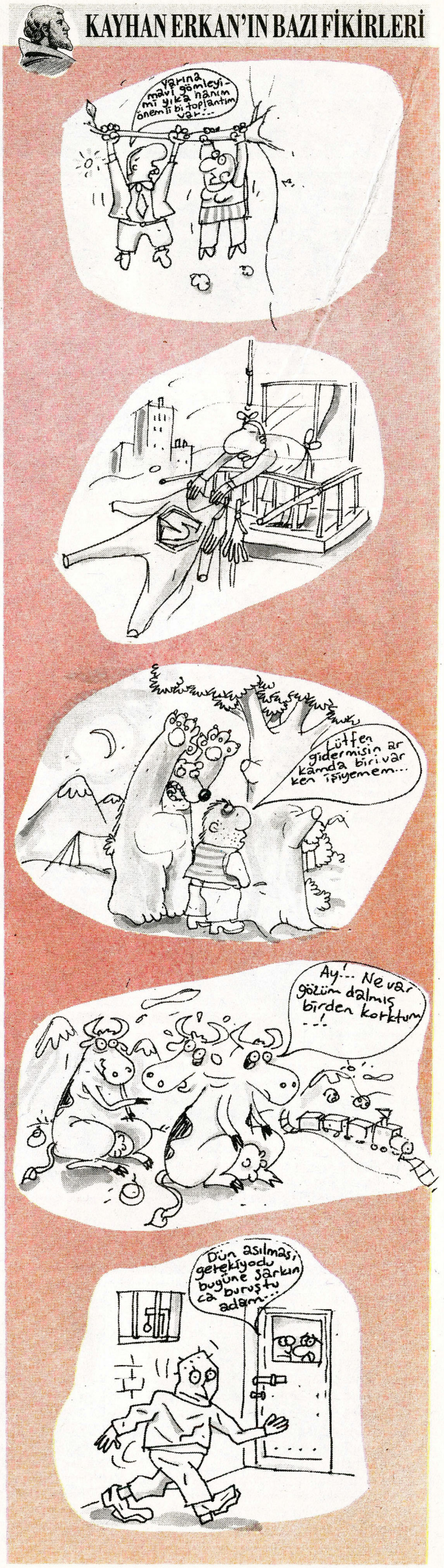

RİSK, BİR ÖLÜ KUŞ...

Alp Tamer

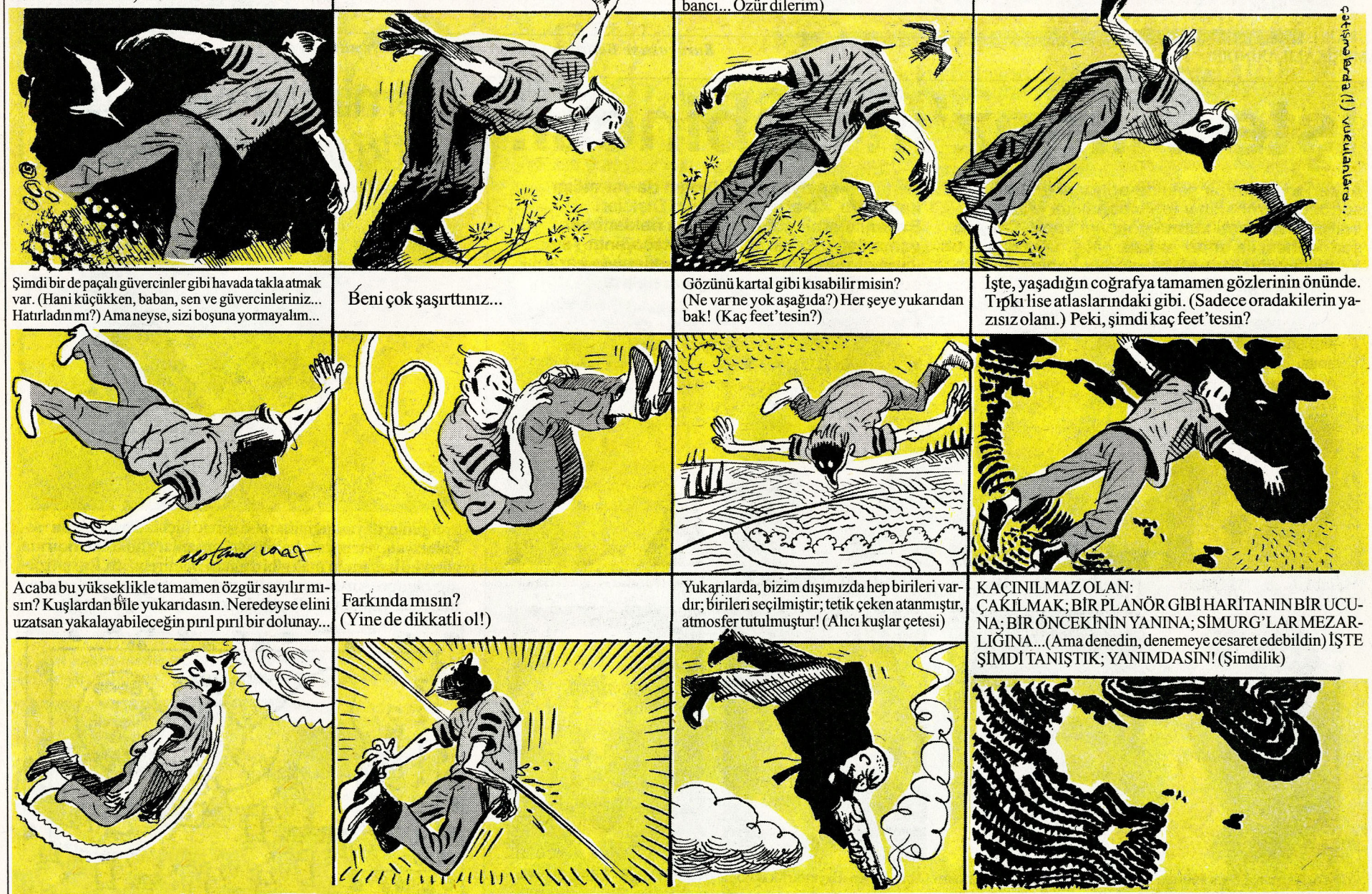

Hükümet İsterim

"Arizona'nın etrafı dumanlı dağlar aman aman"

Tansu Çiller

Ülkemin meseleleri bilinçaltıma öyle bir işlemiş ki, o gece çok garip bir rüya gördüm.

Salondaki eski koltuğumda oturmuş greyfurt suyu içerek televizyonda bir belgesel izliyorum. Şak diye bir altyazı geçiyor. **"Cumhurbaşkanı, hükümeti kurma görevini Tecavüzcü Coşkun'a verdi. Ayrıntılar 19.30 ana haber bülteninde."** Allaaah; yandık, olamaz! Greyfurt suyu boğazıma kaçtı, başladım hönkür hönkür öksürmeye. Telaştan evin içinde **Şevki Yılmaz** kasedi seyretmiş herhangi bir laik vatandaş gibi bir aşağı bir yukarı dönüp duruyorum. Durum vahim! O sırada şırak diye kapı açılıyor ve kapıcı Nurettin Efendi giriyor içeriye. **"Haberi duydun mu?"** diye soruyorum. **"Evet"** diyor, **"Başbakan Yardımcısı da** Aydemir Akbaş **olacakmış!"** Yarabbim, yandı gülüm keten helva, sür eşeği Niğde'ye. Nurettin Efendi hâlâ konuşuyor: **"Ülkemizde yönetim sorununun çözümü, iki turlu başkanlık sistemindedir. Hükümet bunalımları kader değildir. Halkımızın en az yüzde 51 çoğunluğunun oyunu alacak ve kesin dört yıl görev yapacak başkanın seçilebileceği bir sistem mümkündür."** Ay, beynim dönüyor. Tam Nurettin Efendi'ye ağzımı açıp, gözümü yumup, kulaklarımı oynatacakken adam pat diye kayboluyor ortalıktan. Hemen telaşla **Bedri Bey**'i arıyorum. Bedri Bey, **"Hiçbir şey değişmez, kafanı takma Martı. Şanlı ordumuz olduğu sürece bu ülkeye siyasal İslam, seks, avantür, komünizm ve erotizm giremez. Coşkun Bey bir-iki icraatta bulunur, basın biraz olayı şişirir, sonra MGK toplanıp adamın önüne bir sekiz yıllık kesintisiz eğitim müfredatı koydu mu, o saat hükümet bozulur, bizler de böylelikle şeyimizi kurtarırız, eee, ülkemizi"** diyor. Bu sözler üzerine azıcık rahat ediyorum. Allah Bedri Bey'den razı olsun, fırçasına kuvvet versin!

Sabah uyandığımda rüyanın tesiri hâlâ devam ettiğinden heyecanla televizyonu açtım. Asayişin berkemal olduğunu bizzat müşahede ettikten sonra, başladım zapping yapmaya. Kanallardan birinde Tansu Bacım en **Adile Naşit** sesiyle tatlı tatlı konuşuyordu, içime su serpildi. Ben şahsen kendisinin başbakan olmasından yanayım.

Neden? Çünkü Tansu Bacım Amerika'da eğitilmiştir, hem üstelik sarışındır. Arada sırada sinemaya, fırsat buldukça tiyatroya gittiği gibi artistlerden de en çok Necmettin Bronson'u beğenir. Hem sonra Boğaz'da villası, Amerika'da oteli, Kanada'da çiftliği, Avusturya'da golf sahası, Nijerya'da atış poligonu, Kolombiya'da **"beyaz"** peynir imalathanesi, Endonezya'da yüzme havuzu vardır. Eee, daha ne olsun layn! Böyle güzel, kültürlü, zengin; içkisi-kumarı, gece hayatı olmayan bi başbakan hangi ülkeye nasip olabilir ha, sorarım size ey halkım!

Artık huzura ermiştim. Bu mutluluğu **Süleyman Bey**'le paylaşmak istedim. Hemen numarayı çevirdim: **"Aloo, Sayın Cumhurreisim hayırlı sabahlar!"**

"Ha, sen misin, çok meşgulüm. Ne söyleyeceksen çabuk söyle. Hükümeti soracaksan..."

"Yoo, yoo! Hükümet dediğiniz nedir ki, şak diye kurulur, göreve başlar; ülkemi 1. lige çıkarır, Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda final oynatır, bundan eminim. Hem sonra çok şükür Milli Güvenlik Kurulumuz var, Özel Harp Dairemiz var, onlar her zaman yaptıkları gibi yönetirler yine ülkeyi, hükümete ne gerek var."

"Yeter, kes, ne diyorsun yahu! Lafı gevelemesene ağzında."

"Şey, Sayın Cumhurbaşkanım, sizce Emire Ersoy'**un türbansız hali mi daha güzel, tesettürlü hali mi?"**

"Ne bileyim ben yahu! Modacı mıyım ben, Neslihan Yargıcı'**ya benzer bir halim mi var,** Gianni Versace **miyim?"**

"Peki Sevda Demirel'**e ne diyeceksiniz, sizce para karşılığında fahişelik yapmış mıdır?"**

"Tepemi attırma Martı. Böyle soru olur mu yahu, niyetin nedir senin sabah sabah!"

"Kötü bir niyetim yok valla saygıdeğer büyüğüm. Bi kere bahsettiğim kişiler sizin öz be öz vatandaşlarınız, evlatlarınız, onlar da size baba diyor, atta gidelim diyor. Bir büyük olarak onların sorunlarıyla ilgilenmelisiniz. İkincisi, halkınız hep bu tür insanların hadiseleriyle bir de Şevki Yılmaz'ın başrolde oynadığı seks-komedi türündeki dizi filmle yatıp kalkıyor. Siz bu halkla bütünleşmiş, adeta yekvücut olmuş bir devlet başkanısınız. Onlar kahvede, evde, sokakta neyin sohbetini yapıyorsa siz de katılmalısınız olaya, yanlış mı söylüyorum?"

"Yanlış söylüyorsun?"

"Niye?"

"Bir cumhurbaşkanının görevi, hukukun üstünlüğüne inanmaktır. Devletin tepesinde kavga olmaz. Men dakka dukka, cogito ergo sum. Binaenaleyh hepsi bu kadar, anladın mı?

"Woah! Her zaman olduğu gibi her dediğinizi anladım."

"O halde good bye, see you later!"

Süleyman Bey ağzımdan girip burnumdan çıkıp olayı kapatmıştı yine. Kendisini ziyadesiyle takdir ettim.

O sırada pat diye bir faks geldi. Alıp okudum. Zaman, Akit ve Milli gazetenin köşe yazarları, toplu defans-toplu hücum yapar tarzda beni protesto ediyorlardı.

Neye bozulduklarını da anlayamamıştım, ama yine de oturup onlara bi mektup yazdım. Şöyle: **"Muz, çilek, kavun, karpuz, kiraz varken ne diye en lezzetli meyvenin hurma olduğuna inanayım ey ümmet-i sermaye!"**

ALTAY MARTI

TÜRKİYE TÜRKLERİN VE AMERİKALILARINDIR

ÇİLLİYET

Çankaya'nın şişmanı sarışın düşmanı!..

Kurucusu ve Batırmaya Çalışıcısı: Süleyman Demirel

İşte Yılmaz'ın Kabinesi!

Askerlerin aşırı bir şekilde pohpohlaması sonucu, Demirel'in yaptığı babalıkla Mesut Yılmaz hükümeti kurma görevini kaptı. Çilliyet, şer cephesi ile omuz omuza çalışmaya başlayan Yılmaz'ın oluşturmayı planladığı kabinenin tam listesini ele geçirdi.

Bir kısım medya patronlarının da yer aldığı kabinede, Alaattin Çakıcı'nın Dışişleri Bakanı olarak görev yapması beklenirken; uzmanlar, ülkenin aydınlık geleceğinin Yılmaz'ın içine girdiği iğrenç ittifaklar nedeniyle karanlık sulara gömülmekte olduğunu belirtti.

Mesut Yılmaz - Başbakan

Rahmi Koç - Sanayi Bakanı

Sevda Demirel - Aile Bakanı

Uğur Dündar - İçişleri Bakanı

Akın A. Kompela-Spor Bakanı

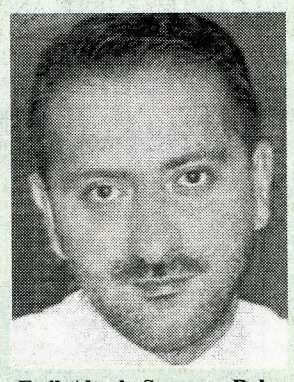

Fatih Altaylı - Savunma Bakanı

Dinç Bilgin - Bayındırlık Bakanı

Aydın Doğan - Kültür Bakanı

Demirel deveye de yetki vermeye kalktı

Son günlerde yaşlılığından olsa gerek; hiçbir devlet adamı vasfı olmayan, yeteneksiz, kabiliyetsiz insanlara hükümeti kurma görevini babasının malı gibi dağıtan Demirel azıttı. En son izlediği bir deve güreşi müsabakasında, üstelik yenilen bir deveyi müsteşar yapmaya kalkması ise vatandaşları çileden çıkardı.

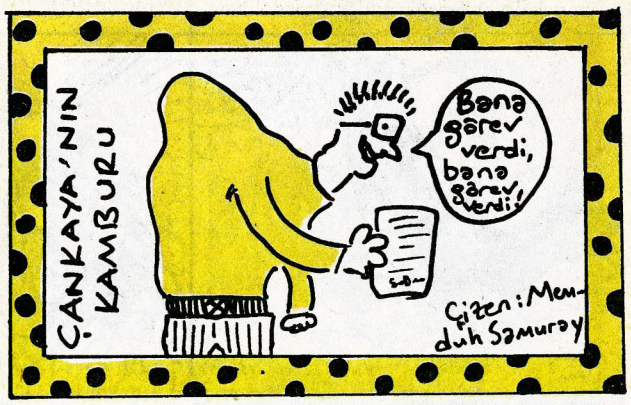

KONUK YAZAR Yüksel Endeğer (Cumhuriyet)

Ne olursa iyi olur, şık olur?

Çilliyet gazetesi benden yazı istediğinde çok duygulandım. Çünkü birtakım ihale komisyonu problemlerinden dolayı, dolar kadar sevdiğim İkitelli Medyası'ndan uzak kalmış ve birkaç aydır Cumhuriyet gazetesinde yazmaya mecbur olmuştum. Yeni dünya düzenini lades kemiğine kadar benimseyen bir modern için, *"renksiz"* bir gazetede yazmak çok korkunç. Bu yüzden Çilliyet'in önerisini seve seve kabul ettim.

Gündemde hükümet krizi var. Şimdi bu konuda tek bir düşünceye saplanıp kalmak çok yanlış olur. Elbette her yarı Türk-yarı Amerikalı gibi ben de Sayın **Tansu Çiller**'in hayranı ve destekçisiyim. (Bu konudaki gayretlerinden dolayı Hürriyet yazarı **Yavuz Gökmen**'i ayrıca tebrik ederim).

Fakat şu da var ki, Sayın **Mesut Yılmaz** da liberaldir, muhafazakârdır ve moderndir. Sakın Yılmaz'ı, Çiller'e tercih ettiğim sanılmasın. Ya da Çiller'i yeğ tuttuğum anlaşılmasın. Fakat elbette Sayın Çiller çok önemlidir, göz bebeğimizdir, kontakt lensimizdir. Ama şu da var ki, görev Sayın Yılmaz'a verilmiştir.

Bu ne demektir? Eğer Yılmaz hükümeti (üstelik Çiller'siz) kurmayı başarabilirse, şimdi Çiller'in yanında görünenler bir anda Mesut Yılmaz alkışçısı olabilir, mümkündür!

Neticede hayat bu, sevgili Çiller ailesini uyarmak isterim.

Benim önerim, bütün sağın birleştiği bir hükümettir. Düşmanlıklar unutulsun, kırgınlıklar bitsin, eller uzatılsın, şekerlensin diller, açılsın kollar, narinay ninaynam! Şenlik başlasın, cümbüş startı verilsin! Ülkemiz ön eleme maçı yapmadan yeni çağlar atlasın! Diğer ülkemiz krediler açsın, buraya dolar yağdırsın!

Bu arada dostlar ihmal edilmesin, gönlünü kapitalizmin şanlı yoluna adayanlar (maddi-manevi) gözetilsin!

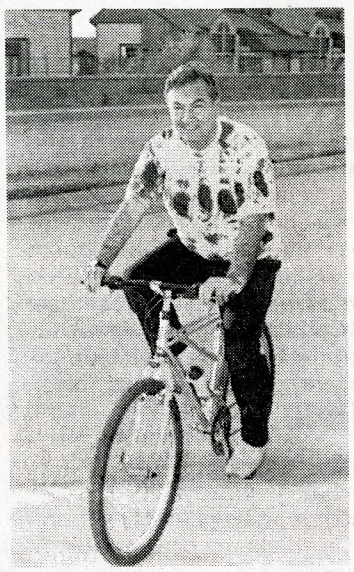

Baykal Askeri Kurye!

Son günlerde ülke kederli günler yaşarken, CHP'nin solcu lideri Baykal; neşeden ağzı kulaklarında dolaşıyor. Cumhurbaşkanlığı Köşkü ile Genelkurmay arasında mekik dokuyarak, pusula getirip götürdüğü ortaya çıkan Baykal'ın askeri kuryelik yapmaktan gocunmadığı ve onca devlet işi varken, küçük kişisel hesaplar içerisine girdiği anlaşıldı. Yandaki fotoğrafta Baykal, yeğenine sınıf geçme hediyesi olarak aldığını iddia ettiği bisikletle, gizli kuryelik görevini yerine getirirken görülüyor.

Çilliyet'in Dev Promosyonu

Çilliyet okuyucularına, üzerinde gelmiş geçmiş en büyük siyasetçi Prof. Dr. Tansu Çiller'in resmi olan, duvar halısı hediye ediyor. Çilliyet'in hediyeleri bu özel halıyla da bitmeyecek. Gelecek sayımızda da her okuyucuya, ayakları altına sermesi için özel Mesut Yılmaz paspasları vereceğiz. Bayinizden ısrarla isteyiniz.

ÇİLLİYET Sahibesi: Bizim Vadi Yapı Kooperatifi adına Tansu Çiller. Bu gazete basın ahlak ilkelerine uymaya söz vermemiştir.

DUT AGACI

ÜMİT ATALAY-97

Orta bire gidiyordum. Aşı olduk, eve gönderdiler. Ömer bu fırsatı iyi değerlendirmemizi söyledi, üstümüzü değiştirip buluştuk... Ömer kıyak çocuktu, deliydi. Benden iki yaş büyüktü, çift dikiş gidiyordu okulda... Alır kaçırırdı beni.

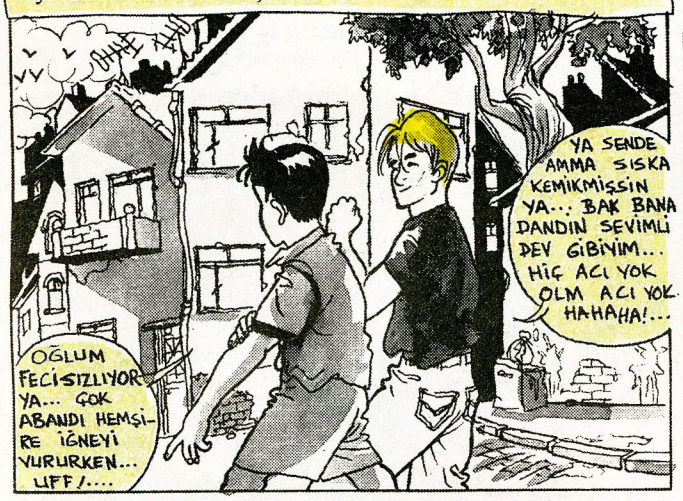

Doğruydu, kıyak çocuktu Ömer, beni sever, kollardı. Piyerloti'ye doğru yollandık, genelde buraya çitlembik toplamaya gelirdik, ama bizi çeken başka bir şey vardı... Manzarası büyük hayaller kurardık, eğlenirdik. Ömer mezarların kenarlarında yürür, şov yapardı, ben ise korkumdan yaklaşamazdım.

Birden ok gibi fırlamıştı. Tahtakurusu sessizliğiyle koşuyordu. Ben de peşinden topal kaplumbağa gibi...

Koşarken bahçeli bir evin önünde aniden durdu... Ağaca bakıyordu, yanına geldim... Karnını ovuşturarak...

Birden "Şşşt" dedi, "gel bak ne var burada... Çabuk gel" diye beni yukarı çekti...

Yatakta iç çamaşırlarıyla yatan bir çift vardı. Kadın gazete gibi bir şey okuyor; adam da ona bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Adam mutsuzdu... Kadın da ilgisiz. Ömer heyecanlanmıştı... Ben, ne olup bittiğini anlamaya çalışıyordum.

Ömer'e "ne yapıyorlar" dedim, o da hiiç çekti; kadın adama eliyle ilgisizce bir hareket yaptı, kadın soğuktu ve adama karşı duygusuzca davranıyordu. Ömer kadına lanet okuyordu, kadın çok acımasız, adamla yakınlaşmıyordu...

Yatakta öylece oturuyorlardı, ince iş dedikleri bu olsa gerek diye düşündüm, dikkatlice bakmaya devam ettim, Ömer şoktaydı...

Ne olduysa o zaman oldu. Ağacın dalı ikimizi tartmadı ve kırıldı. Ömer başka bir dala tutundu, ben ise düştüm, canım çok acımıştı, ama korkudan kaçmaya başladık. Adam bağırıyordu.

Kaçarken boğuk bir sesle hepsi dut içindi, dut içindi diye mırıldanır gibi oldum...

Düşmenin etkisiyle kolum incinmişti. Doktor iki gün izin dedi. Evdeydim. Canım sıkılıyordu. Aklımda hâlâ dut ağacı vardı. Tuhaf bir merak uyanmıştı içimde.

Alçılı kolumla çıktım biraz yürüdüm, doğrusu dut ağacının yanına gelmiştim. Kesmişlerdi, adam ağacı kesmiş. Perdeler çekiliydi, kimse yoktu... Yerde düşmüş dutlar vardı, temizledim. Yiyerek eve doğru yürüdüm.

ARKA BAHÇE

SUNAY AKIN

Dört Bilmece

Şu sıcak havalarda serinlemek için Eskimo şiirleri okuyorum. Şiire *"Anerka"*diyor Eskimolar. Anlamı; Soluk!.. Onlar için şiir, soluk gibi elle tutulmayan, gözle görülmeyen, nereye gittiği belli olmayan bir şey... Ve de o denli gerekli!..

Eskimo, beyaz adamın taktığı bir ad. Kendilerine *"İnnuit"* diyorlar. Önder ve başkan tanımayan Eskimoların toplumsal birimleri aileden öteye gitmiyor. Toplumsal ve ekonomik sınıflaşma da söz konusu değildir. Herkes eşittir ve doğal koşullara karşı elbirliğiyle yaşam kavgası verirler. Belki de bu yüzden, kapitalizmin kan çanağına dönüştürdüğü dünyaya çatısından bakıp kendilerine *"insanlar"*, yani *"İnnuit"* adını takmışlardır.

Balina, Eskimoların yaşantısında son derece önemlidir. Birçok Eskimo, balinaların kemiklerinden yaptıkları kulübelerde yaşıyorlar. Ağacın olmadığı bir coğrafyada, insanın yaratıcılığının kaçınılmaz bir sonucudur bu durum. Böylesi yapıların içinde balina eti yiyorlar ve yağıyla ısınıyorlar. Bütün olumsuz koşullara rağmen yaşadıkları yerlerin dünyanın en güzel köşesi olduğuna yürekten inanıyorlar. Eskimolara göre sağlık ve iyiliğin bir tek kaynağı vardır: Kahkaha!..

Dedim ya, sıcak havalarda serinlemek için Eskimo şiirleri okuyorum. Sizlerin de okuması için birçok şiir getirmiştim Arka Bahçe'ye... Ama, eridi gitti hepsi de... Geriye yalnızca şu dizeler kaldı:

Yaşlandım artık
Bunca yıl yaşadım
Çok şeyler öğrendim ama
Dört bilmeceyi çözemiyorum

Biri güneşin çıktığı yer
Biri ayın ne idüğü
Biri kadınların kafası
Biri de insanlarda bunca bit.

Kül Kelebeği

Sıvas katliamından kurtulanlardan biriydi... Ama, 80 yaşında kelebeklerin kanat çırpmaya başladığı bir mevsimde ayrıldı aramızdan.
1995 yazının temmuz ayında birlikteydik sevgili hocam **Cahit Külebi**'yle... Şile'deydik... O ünlü deniz fenerinin altında. Şilebezi Festivali içerisinde bir söyleşi düzenlenmişti Cahit Külebi için... Ve ben, çok sevdiğim bir şiiriyle başlamıştım sözlerime:

Önce Kristof Kolomb
buldu Amerika'yı
Sonra biz
Umutlar azaldı günden
güne mutluluklar
Ve ekmeğimiz

Bir çocuk ağlarsa dağ
başında
Gözyaşında Amerika
akar
Vurdularsa birini kanı
şorladıysa
Bilin ki o kurşunlarda
Amerika var

Kişi kişiye köle
tutulduysa, asıldıysa
Darağaçlarda Amerika
var
Ama biz yine de
direneceğiz
Sonuncumuza kadar

16 haziran pazartesi günü akşamı, evlerinde uğradıkları silahlı saldırı sonucu yaşamını yitiren **Devrim Yasemin Ildirten** ve **Behzat Yıldırım**'ın katillerinin kimlere hizmet ettiğini Cahit Külebi'nin şiirinden öğreniyoruz!..

Kutsal öküz

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, 1992 yılında *"Açık Alanlara Üç Boyutlu Çağdaş Sanat Yapıtları Yerleştirme Etkinliği"* adı altında bir yarışma düzenler. Heykel sanatçılarına yönelik yarışmaya 55 proje teslim edilir. Jüri tarafından seçilen 10 yapıt İstanbul alanlarında görülebilir.
Ama, Taksim Gezi Parkı'na konulan **Adem Yılmaz'**ın eserini biraz zor görürsünüz! **Melih Gökçek'**in *"tükürürüm böyle heykelin içine"* sözü dillerden düşmezken İstanbul'un göbeğinde bir sanat eserine yapılan saygısızlıktan kimse söz açmıyor!..

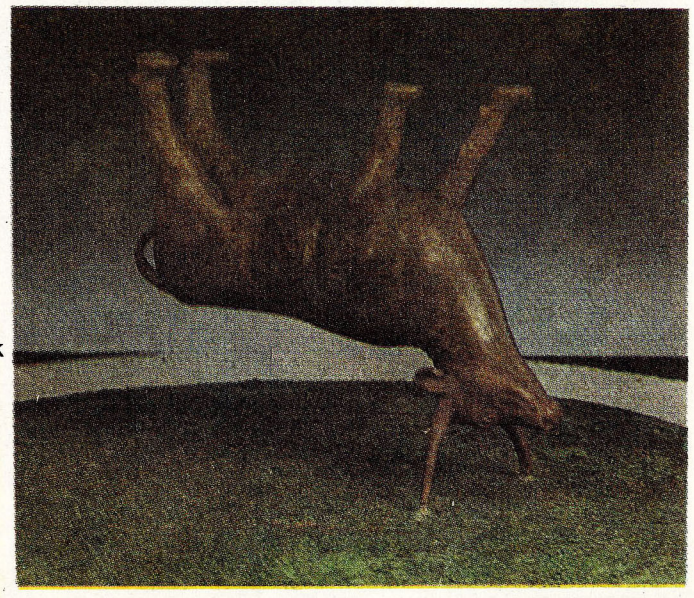

Adem Yılmaz'ın eserinin bulunduğu *"açık alan"* otopark olarak kullanılıyor. Heykelin dört bir yanına otomobiller park ediliyor her gün. İnsanlar, arabalarının dikiz aynalarından bakıyorlar heykele; çarpmamak için!..
Ali Osman Avşar da, yarışmaya katılan sanatçılardan biridir. Taksim Gezi Parkı'na önerdiği proje jüri tarafından uygun görülmez. Avşar, boynuzlarından toprağa gömülü bir öküz heykeli önerir Taksim'e... Ve şunları söyler: *"Eğer dünyayı boynuzlarında taşıyan bir kutsal öküz varsa o da bu projedeki öküzdür."*
Ben diyorum ki, *"Kutsal Öküz"* heykeli Taksim'e mutlaka konulmalı. Sanatçı, böyle bir projeyi önermekle ülkeyi kimlerin yöneteceğini yıllar öncesinden görmüş!..

Kitap okuyan kovboy!..

Çizgiroman kahramanları arasından en çok sevdiğim *"Alaska"*dır. Serüvenleri ülkemizde de

yayımlanan Alaska'nın bir grevi anlatan kitabı okura ulaştırılmaz!.. Alışılagelmiş western kahramanlarının çok dışındadır Alaska... Bir gece, çölde yakmış olduğu ateşin başında uyumadan önce kitap okur. Kitabın kapağında, polisiye romanın kurucusu ve ülkemizde *"Morg Sokağı'nda Cinayet"* adlı kitabı ile *"Annabell Lee"* şiiriyle ünlenen **Edgar Allan Poe'**nun adını okuruz.
İlk insanların mağaralara çizdiği resimlerin çizgiroman olduğunu söyleyen **Kutsi Akıllı'**ya Alaska'nın neden diğer western kahramanlarından farklı olduğunu sorduğumda şu yanıtı almıştım: *"Çünkü onu İtalyan komünistleri çiziyor"...*

Tuncay Konfeksiyon

Babamın, Trabzon'daki Kunduracılar Caddesi'nde bulunan mağazasını unutamam. Siyah-beyaz bir fotoğraf kalmış *"Tuncay Konfeksiyon"*dan geriye...
O fotoğrafta düğmelerin, saç tokalarının, raflardaki gömleklerin ve bir köşede doldurulan kolonyaların renkliliği görülmez. Tek renklilik babamın yüzündeki gülümsemedir!..
Adile Sultan Öğretmenevi'ndeki bir söyleşimin ardından sevgili hocam **Hikmet Demirçelik'**ten öğrendim: Kendisi Trabzon Lisesi'nde öğretmenlik yaparken yoksul öğrencileri gönderirmiş *"Tuncay Konfeksiyon"*a... *"Sunay"* dedi hocam; *"Baban bu tür eksiklerimizi hiçbir zaman geri çevirmedi. Gönderdiğimiz çocuklar pırıl pırıl takım elbiseleriyle gülerek dönerlerdi okula."*
Şimdi daha iyi anlıyorum, babamın yüzündeki gülümsemeyi!..